

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของ

ลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประมุขมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทาง ความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ายาเสพติด และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทย โดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งใน ส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัย คุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยี และสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การ เกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความ สำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มี ประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะ อย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการ จ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่ม มากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสถียรต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของ ประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะ ทำให้เกิดการขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพ ภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและ ความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติ ต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่าง มาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการ พัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่ เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศ ไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไป พร้อมกัน ทั้งในส่วนของการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนา ของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริม เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทัน โลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทาง เศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลด ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้าน พลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และ การพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมี ข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดอง

และความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ

ความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ

การจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

- ๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

- ๕.๑ หลักการ
- ๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
- ๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

๑. สภาพทั่วไป

๑.๑ **ที่ตั้ง** ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด ๑๔°๗' ถึง ๑๘°๒๗' เหนือ และลองจิจูด ๑๐๐°๕๔' ถึง ๑๐๕°๓๗' ตะวันออก ตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านตะวันออกและด้านเหนือ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน และด้านใต้ ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดน

๑.๒ **พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ** มีพื้นที่รวม ๑๐๕.๕๓ ล้านไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกระทะ แบ่งเป็น ๒ เขตใหญ่ ได้แก่ บริเวณแอ่งที่ราบโคราช อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา และบริเวณแอ่งสกลนคร อยู่ทาง ตอนเหนือของภาค ตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขง เทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

๑.๓ **ภูมิอากาศ** มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้ง แบ่งเป็น ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก จังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุด คือ อุตรธานี ฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง แต่มีแนวเทือกเขาตงพญาเย็นและสันเขาแพง กั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราช ซึ่งเป็นเขตเงาฝน จึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนคร จังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุด คือ นครพนม ฝนตกน้อยที่สุด คือ นครราชสีมา ฤดูหนาว ช่วงเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน จังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุด คือ จังหวัดเลย

๑.๔ **การใช้ประโยชน์ที่ดิน** ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่รวม ๑๐๕.๕๓ ล้านไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๑๕.๖๖ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๙ พื้นที่ทางการเกษตร ๖๓.๘๗ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๖๐.๕ และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ ๒๖.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๗ ของพื้นที่ภาค

๑.๕ ทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๕.๑ ดิน สภาพดินเป็นดินทรายไม่อิ่มน้ำ ทำให้ขาดแคลนน้ำ และขาดธาตุอาหาร ได้ดินมีเกลือหิน ทำให้ดินเค็ม จึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

๑.๕.๒ แหล่งน้ำ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ ๓ ลุ่มได้แก่ แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ ๗๖๕ กิโลเมตร ยาวที่สุดในประเทศไทย มีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ ๖๔๑ กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันกำแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลาปาว ลาน้ำอูน ลาน้ำสงคราม ลาเสียว ลาน้ำเลย ลาน้ำพอง และลาตะคอง รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ เช่น หนองหาร (สกลนคร) และบึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาล มีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย ๕-๑๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกของบ่อประมาณ ๓๐ เมตร คุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัด กร่อย และจืด เนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือ หากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจจะพบน้ำเค็ม

๑.๕.๓ ป่าไม้ ในปี ๒๕๖๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑๕.๖๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ ๑๕.๓ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ

๒. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

๒.๑ โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

๒.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ)

๒.๑.๒ เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

๒.๑.๓ เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก ๒

๒.๒ รถไฟ

๒.๓ สนามบิน

๒.๔ ด้านชายแดน

๒.๕ แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมา ช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

๒.๖ บริการสาธารณูปโภค

๒.๖.๑ ไฟฟ้า

๒.๖.๒ ประปา

๓. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

๓.๑ ภาพรวมเศรษฐกิจ

๓.๒ เศรษฐกิจรายสาขา

๓.๓ เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

๔. ประชากรและสังคม

๔.๑ ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ ปี ๒๕๖๐ มีจำนวนประชากร ๒๑.๙๘ ล้านคน หรือร้อยละ ๓๓.๒ ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก ๒๑.๖๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๐ โดยเฉลี่ยร้อยละ ๐.๓๑ ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ย

ร้อยละ ๐.๕๔ โดยจังหวัดนครราชสีมา มีประชากรมากที่สุด ๒.๕๘ ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากร ๑.๘๑ ล้านคน และจังหวัดขอนแก่น มีประชากร ๑.๗๖ ล้านคน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐ ๘.๕ และ ๘.๒ ของประชากรภาค ตามลำดับ

๔.๒ แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา แรงงานระดับอาชีวะ มีสัดส่วนน้อยมาก ในปี ๒๕๖๐ มีกำลังแรงงาน ๙.๖๓ ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ ๕๐.๗๗ ของกำลังแรงงาน ของภาค จำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลง จากร้อยละ ๕๗.๘ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๕๖.๔๘ ในปี ๒๕๖๐ มีความรู้ระดับมัธยมต้น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๖.๐๒ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๗.๙ ในปี ๒๕๖๐ ระดับมัธยมปลาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๑.๘๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๑๑.๙๖ ในปี ๒๕๖๐ แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ ๒.๐๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๒.๐๙ ในปี ๒๕๖๐ ระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗.๐๕ ในปี ๒๕๕๕ เป็นร้อยละ ๙.๕๖ ในปี ๒๕๖๐

๔.๓ การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยระดับอุดมศึกษามี ๕๓ แห่ง ครอบคลุมเกือบทุกจังหวัด แยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ๓๖ แห่ง เอกชน ๑๐ แห่ง และสถาบันวิทยาลัยชุมชน ๗ แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย ๑๒ แห่ง ซึ่งมากที่สุดในประเทศ

๔.๔ สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล ๓๒๓ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) ๒๙๑ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) ๒๓ แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) ๙ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน ๓,๔๗๗ แห่ง

๕. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

๕.๑ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง ในปี ๒๕๖๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑๕.๖๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ ๑๕.๓ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒๔ เนื่องจาก การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุดได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี

๕.๒ สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๘.๘ โดยปี ๒๕๖๐ เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน ๘๗๘ ครั้ง พื้นที่ถูกไฟไหม้ ๙,๖๘๗ ไร่ ลดลงจาก ปี ๒๕๕๖ ที่มีจำนวน ๑,๕๗๔ ครั้ง และจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ ๑๙,๖๒๒ ไร่ ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุด โดยในระหว่างปี ๒๕๕๖-๒๕๖๐ เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย ๑,๒๖๘.๘ ครั้งต่อปี คิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย ๑๘,๗๔๑.๒ ไร่ต่อปี

๖. สภาวะแวดล้อม

๖.๑ จุดแข็ง

๖.๒ จุดอ่อน

๖.๓ โอกาส

๖.๔ ภัยคุกคาม

๗. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๘. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาคือพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

๘.๑ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค กลุ่มแม่น้ำโขง”

๘.๒ วัตถุประสงค์

๘.๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๘.๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๘.๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๘.๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๘.๓ เป้าหมาย

๘.๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๘.๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

๘.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๘๙๒,๖๗๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๕ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖

๘.๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๘.๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๘.๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘.๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๘.๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

๘.๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

➔ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (อุดรธานี เลย หนองคาย หนองบัวลำภู บึงกาฬ) ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๓**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้แจ้งผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการ) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบายหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) เห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามมติที่ประชุม อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ และเห็นชอบแนว

ทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณพัฒนาภูมิภาคจังหวัด ซึ่งแบ่งงบประมาณเป็น ๒ ส่วนส่วนที่ ๑ งบประมาณเพื่อการพัฒนาตามศักยภาพความต้องการของพื้นที่ หรือประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัดส่วนที่ ๒ งบประมาณเพื่อการพัฒนาในลักษณะ Cluster หรือสนองนโยบายสำคัญของรัฐบาลเชิงพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ จึงได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทิศทางการพัฒนาภาคยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาภูมิภาคจังหวัด ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับนี้ โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (Vision)

“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ การค้าและการท่องเที่ยวสากล ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

ความหมาย

เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ กลุ่มจังหวัดมีการเกษตรชั้นนำ (การเพาะปลูกพืชต่าง ๆ รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์ และการประมง)

เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดมีอาชีพ มีรายได้ ผลผลิตจากการเกษตรชั้นนำเพื่อการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มในพื้นที่ตามความต้องการของตลาด ด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรมชั้นนำ

การค้าสากล กลุ่มจังหวัดมีการค้า การลงทุน และการบริการ เช่น ค่าปลีก ค่าส่ง การส่งออก การค้าชายแดน การธนาคาร การประกันภัย ฯลฯ รวมถึงสาขาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โลจิสติกส์ เป็นต้น ที่จะขยายสู่การค้าสากลกับนานาชาติประเทศ

การท่องเที่ยวสากล กลุ่มจังหวัดมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมาตรฐานสากล สนองความต้องการของตลาดท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำในระดับประเทศ และระดับโลก

ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในทุกด้านตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อย่างเป็นลำดับขั้นตอน รักษาสมดุลระหว่างการพัฒนาและอัตลักษณ์ วัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

มีสิ่งแวดล้อม ที่อยู่อาศัย ปลอดภัย ระบบนิเวศอยู่ในภาวะดุลยภาพและยั่งยืน

ชุมชนเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่เอาัดเอาเปรียบกัน ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด ควบคุมตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ

ได้รับปัจจัยพื้นฐานของชีวิต (อาหาร น้ำ ที่พักอาศัย ความปลอดภัย มีรายได้และมืงานทำ) มีสิทธิ มีโอกาสรับรู้ข่าวสาร มีการติดต่อประสานงาน และระดมความคิด ประสพการณ์ เพื่อทำงานร่วมกันในชุมชน

มีระบบเศรษฐกิจที่หลากหลาย มีชีวิตชีวา มีนวัตกรรมอยู่เสมอ มีการเชื่อมโยงมรดกทางวัฒนธรรมวิถีการดำรงชีวิต รวมทั้งเอกลักษณ์ของกลุ่มชนแต่ละชุมชน

มีการพัฒนาเป็นไปอย่างกลมกลืน และส่งเสริมคุณลักษณะที่ดีที่มีมาในอดีต มีระบบบริการทางสาธารณสุข และการรักษาพยาบาลที่ทั่วถึง เหมาะสมสำหรับประชาชนทุกคน ซึ่งมีสภาวะสุขภาพดีมีอัตราการเจ็บป่วยในระดับต่ำ

- (1) เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (2) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการผลิต การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- (3) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (4) รักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด (ประเด็นยุทธศาสตร์) (Strategies Issues) รวม ๔ ประเด็น คือ

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับภาคเศรษฐกิจในพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตกลุ่มแม่น้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาทุนมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัย อย่างเท่าเทียม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

➔ **แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี (พ.ศ.๒๕๖๑ -๒๕๖๔) ฉบับทบทวน พ.ศ.๒๕๖๒**

วิสัยทัศน์

“เมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางการค้าการลงทุนอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกปัจจัยพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และการยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการและแรงงานเพื่อเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันการค้า การลงทุน ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๒. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญและยกระดับมาตรฐานการท าการเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์
๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และเสริมสร้างขีดความสามารถ ในการพัฒนาทุนมนุษย์และการลดความเหลื่อมล้ำ าโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ยกระดับอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อ สร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์และการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ การจัดการ ขยะ/น้ำเสียเพื่อการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืน
๖. เสริมสร้างสังคมที่มั่นคง ความปลอดภัย ในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจังหวัดให้มีเอกภาพด้วยการบูรณาการการทำงานกัน ทุกภาคส่วนตามค่านิยม UDON TEAM

เป้าหมายรวม : เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างสมดุลควบคู่ไปกับการ พัฒนาด้านสังคม ความมั่นคงปลอดภัย และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย ๕ ปีย้อนหลังต่อปี

ค่าเป้าหมาย : ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในอนุ ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานGMP
๒. จำนวนธุรกิจที่ได้รับการยกระดับตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ๔.๐
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านค้าปลีกค้าส่งและการลงทุนในพื้นที่
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาแรงงานเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
๒. ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มธุรกิจเป้าหมาย อุดรธานี ๔.๐
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการบริการ
๔. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรอุตสาหกรรม ยกย่องมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร

ปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการได้มีการน้อมนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการวางแผนการผลิตและการพัฒนาภาคเกษตร(ร้อยละ ๘๐)
๒. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดินและน้ำ (๑๕,๗๕๐ ไร่)
๓. จำนวนแปลงฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๑๐)
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตเกษตรอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕)
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าและรายได้ของเกษตรกร
 - (๑) มูลค่าเกษตรเพิ่มขึ้น ๕ %
 - (๒) รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น ๑๐ %

แนวทางการพัฒนา

๑. ขยายผลองค์ความรู้การท าเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๔. ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ประชาชนมีความเข้มแข็งด้านร่างกายและจิตใจ มีขีดความสามารถด้านการแข่งขัน

และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทันท่วงการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่ลดลงของจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวาน
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลกายตามเกณฑ์มาตรฐาน
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพัฒนาการสมวัยของเด็กปฐมวัย
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพ
๕. ร้อยละของจำนวนแรงงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแรงงาน
๖. ร้อยละของจำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ฯลฯ ที่ได้รับการยกระดับคุณภาพชีวิต
๗. ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจน
๘. ค่า Gini Index ลดลง
๙. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม
๑๐. ค่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นด้านคุณภาพการบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิตของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
๓. ลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ตั้งเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางไมซ์ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS MICE & TourismCity)

วัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มปริมาณและมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมไมซ์บนพื้นฐานของการบริหารจัดการอย่างเป็นเลิศร่วมกัน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์
๒. จำนวนคลัสเตอร์ธุรกิจ ผู้ผลิตสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไมซ์ การท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรมความรู้ด้านอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว
๔. ร้อยละของความพึงพอใจของการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว/ที่พัก และสถานที่จัดงาน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
๒. สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกลุ่มผู้ผลิตสินค้า และบริการ
๓. พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมไมซ์และการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไมซ์ และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑.จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ยังคงสภาพเดิมไม่น้อยกว่า ๗๑๙,๓๕๗ ไร่
- ๒.จำนวนของแหล่งน้ำที่ได้รับการฟื้นฟู
- ๓.ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของขยะที่ถูกนำกลับไปใช้ประโยชน์
- ๔.ปริมาณขยะ/น้ำเสียที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
- ๕.จำนวนที่เพิ่มขึ้นของเครือข่ายที่ได้รับการขึ้นทะเบียนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

- ๑.ปกป้อง อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ป่า)
- ๒.พัฒนาแหล่งน้ำและนำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
- ๓.ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการน ากลับมาใช้ประโยชน์
- ๔.พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้มีความสงบเรียบร้อย และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแกนนำการเสริมสร้างการเรียนรู้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
- ๒.จำนวนผู้ค้าที่ถูกจับกุมดำเนินคดี
- ๓.จำนวนที่ลดลงของผู้เสพ/ผู้ติด
- ๔.จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสถานบันเทิง/หอพัก/สถานที่บริการที่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย
- ๕.ร้อยละที่ลดลงของคดีอาญา ๔ กลุ่ม
- ๖.ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครั้งของสาธารณภัยและจำนวนผู้เสียชีวิตจากสาธารณภัยและอุบัติเหตุ

แนวทางการพัฒนา

- ๑.ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
- ๒.ป้องกันปัญหาและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและจัดระเบียบสังคม
- ๓.รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔.ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ค่านิยม : UDON TEAM

U : Unity : มีเอกภาพ

D : Development : พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

O : Openmind : เปิดใจให้บริการ

N : Network : สานเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน

T : Tranparency : มีความโปร่งใส

E : Excellence : เน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน

A : Accountability : มีความรับผิดชอบ

M : Morality : มีศีลธรรม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เมืองน่าอยู่ รักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาการให้มีประสิทธิภาพ สานต่อแนวทางพระราชดำริ ด้านการศึกษา การเกษตร พัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาสาธารณสุข ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปัจจุบันมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

๑.๑) สร้างความเข้มแข็งและส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร

๑.๒) ส่งเสริมการทำการเกษตรอินทรีย์และการทำการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียง

๑.๓) ส่งเสริมให้มีตลาดชุมชนและการจัดตั้งตลาดกลาง

๑.๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มผู้ประกอบการและเครือข่ายโดยส่งเสริมการต่อยอดภูมิปัญญา และความเป็นไทยที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๑.๕) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนการส่งเสริมสร้างตราสัญลักษณ์ของสินค้า

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๑) เพิ่มความสมบูรณ์และพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งการป้องกันไฟป่า และการจัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนและป้องกันรักษาป่าเชิงรุก

๒.๒) พื้นฟูทรัพยากรดินและการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และเผยแพร่ความรู้เทคโนโลยีในการฟื้นฟูบำรุงดิน และการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

๒.๓) ปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๔) การกำจัดขยะ และสิ่งปฏิกูล

๒.๕) การพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำ เพื่อการเกษตรและสร้างความหลากหลายทางธรรมชาติ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำฝายต้นน้ำ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

๓.๑) พัฒนา พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้นให้มีคุณภาพพร้อมทั้งส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

๓.๒) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าการท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว

๓.๓) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาในการรักษา ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

๓.๔) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการท่องเที่ยวโดยวิถีวัฒนธรรมชุมชน

๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการศึกษาและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๔.๑) ก่อสร้าง ซ่อมแซมและปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในความรับผิดชอบ

๔.๒) เสริมสร้างความสงบสุขในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๔.๓) ส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาและการเสริมสร้างสุขภาพอนามัย

๔.๔) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ

๔.๕) เสริมสร้างความเข้มแข็งและบทบาทของครอบครัว สตรีชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันทางสังคมในการพัฒนาในด้านต่างๆ รวมทั้งปลูกจิตสำนึกในความรักความสามัคคีและความเป็นไทย

๔.๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เช่นจัดทำแผนชุมชน

๔.๗) การจัดทำฐานข้อมูลทุกด้าน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

๕.๑) ส่งเสริมฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ดนตรี ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕.๒) ปลูกจิตสำนึกของประชาชน เยาวชนในด้านคุณธรรม จริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่ดี

๑.๕ ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND 4.0)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็ม

ด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความ ได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และ เทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยี การเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ต พเลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยี การท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๑.๖ แผนพัฒนาอำเภอหนองหาน

องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาอำเภอหนองหาน ด้านส่งเสริมการพัฒนาการเกษตร ด้านการพัฒนาสังคมและแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนของประชาชน ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการ อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพและด้านการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยว ซึ่งแผนพัฒนาอำเภอบ้านเหลื่อมมี รายละเอียด ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของอำเภอหนองหาน

๑. ประวัติความเป็นมา

อำเภอหนองหานมีประวัติตามตำนานเดิมชื่อ เมืองหนองหานน้อย ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เมืองหนองหานเคยตกเป็นของอาณาจักรล้านช้าง ต่อมาในสมัยกรุงธนบุรี เกิดกบฏเจ้าสิริบุญสาร เวียงจันทร์ สมเด็จเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก และเจ้าพระยาสุรสีห์ ได้เป็นแม่ทัพยกไปปราบกบฏที่เวียงจันทน์ กองทัพไทยได้ เข้าไปตีจนถึงแคว้นเชียงขวางของพวน และสิบสองจุไทได้เวียงจันทน์ไว้ในอำนาจ พวกเขาได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานที่ บ้านดงแพง และอพยพตามกันมาจนถึงต้นกรุงรัตนโกสินทร์ และได้เปลี่ยนชื่อ “บ้านดงแพง” เป็น “บ้านเชียง” นอกจากลาวพวนที่อพยพมาอยู่เมืองหนองหานแล้ว ยังมีพวกลาวเวียงและไทอีสานเข้ามาอยู่เมืองหนองหาน จึง เป็นชุมชนใหญ่แต่โบราณ ในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ สมัยรัชกาลที่ ๕ ได้ยกฐานะเมืองหนองหานน้อยเป็น “อำเภอหนองหาน” โดยมีขุนอภัยบริพัทธ์ ดำรงตำแหน่งนายอำเภอคนแรก

อำเภอหนองหานจึงเป็นอำเภอเก่ายุคแรกของการตั้งเมืองอุดรธานี จึงประกอบไปด้วยอำเภอเมือง อุดรธานี อำเภอหนองบัวลำภู อำเภอเพ็ญ อำเภอบ้านผือ อำเภอกุมภวาปี และอำเภอหนองหาน โดยที่อำเภอ หนองหานมีอาณาเขตกว้างใหญ่ ต่อมาได้แยกอำเภอหนองหานหลายอำเภอเช่น อำเภอบ้านดุง อำเภอทุ่งฝน อำเภอไชยวาน อำเภอพิบูลย์รักษ์ และอำเภอภูแก้ว ปัจจุบันอำเภอหนองหานเป็นชั้นที่ ๒ จากการที่เป็นเมือง เก่าแก่มาครั้งโบราณ ทำให้การขุดพบโบราณวัตถุยุคก่อนประวัติศาสตร์ ที่บ้านเชียง อำเภอหนองหาน ตั้งแต่ปี

พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้น จนกระทั่งมีการศึกษา วิเคราะห์และวิจัยต่อเนื่องด้วยอย่างจริงจัง ตั้งแต่พ.ศ. ๒๕๐๙ และพบว่าแหล่งโบราณคดีที่บ้านเชียงมีอายุประมาณ ๕,๖๐๐ ปี มาแล้ว

เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินเพื่อทอดพระเนตรพระเนตรหลุม ขุดค้นทางประวัติศาสตร์ ณ วัดโพธิ์ศรีใน ตำบลบ้านเชียง

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การยูเนสโกแห่งสหประชาชาติได้ประกาศรับรองให้โบราณวัตถุที่บ้านเชียงมรดกโลก ลำดับที่ ๓๕๙ มาจนปัจจุบัน

๒. คำขวัญอำเภอ

“อารยธรรมห้าพันปี ธานีคนโบราณ ชำนาญปั้นหม้อ บ่อเสวยสวนสวรรค์
พิพิธภัณฑสถานบ้านเชียง ชื่อเสียงมรดกโลก”

๓. ข้อมูลสภาพทั่วไปและการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน

(๓.๑) ที่ตั้งอำเภอ อาณาเขต ขนาดพื้นที่

สภาพภูมิประเทศของอำเภอนองหาน เป็นพื้นที่ราบลุ่มสลับเนินสูง เหมาะสำหรับการเพาะปลูกพืชทางการเกษตร มีฝนตกชุกช่วงเดือนมิถุนายน ถึง เดือนสิงหาคม ฤดูหนาวมีอากาศหนาวเย็น ฤดูร้อนมีอากาศร้อนสลับกับฝนตกบ้างเป็นบางพื้นที่ อำเภอนองหานตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดอุดรธานี ห่างจากจังหวัดอุดรธานีเป็นระยะทาง ๓๕ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอกุดรังและอำเภอนงนุช
- ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอกู่แก้วและอำเภอกุมภวาปี
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไชยวานและอำเภอสว่างแดนดิน
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมืองอุดรธานี

อำเภอนองหานมีเนื้อที่ ๗๐๘,๑๑๙ ตารางกิโลเมตร (๔๕๐,๗๔๓ ไร่) เป็นที่ราบประมาณ ๔๓๑,๐๑๕ ไร่ (ร้อยละ ๙๕.๖๒) พื้นที่น้ำประมาณ ๑๙,๗๒๘ ไร่ (ร้อยละ ๔.๓๘)

(๓.๒) ด้านการปกครองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

-แบ่งเขตการปกครองตาม พ.ร.บ. ลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็น ๑๒ ตำบล ๑๖๑ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. ตำบลหนองหาน	๑๗	หมู่บ้าน
๒. ตำบลหนองเม็ก	๒๐	หมู่บ้าน
๓. ตำบลบ้านเชียง	๑๕	หมู่บ้าน
๔. ตำบลโพนงาม	๒๑	หมู่บ้าน
๕. ตำบลสะแบง	๙	หมู่บ้าน
๖. ตำบลหนองไผ่	๑๒	หมู่บ้าน
๗. ตำบลสร้อยพร้าว	๑๑	หมู่บ้าน
๘. ตำบลผักตบ	๑๓	หมู่บ้าน
๙. ตำบลพังงู	๑๕	หมู่บ้าน
๑๐.ตำบลดอนหายโศก	๑๐	หมู่บ้าน
๑๑.ตำบลบ้านยา	๙	หมู่บ้าน

๑๒.ตำบลหนองสระปลา ๙ หมู่บ้าน
-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๕ แห่ง แยกเป็น

๑) เทศบาลตำบล ๖ แห่ง ได้แก่

-เทศบาลตำบลหนองหาน

- เทศบาลตำบลหนองเม็ก
- เทศบาลตำบลหนองไผ่
- เทศบาลตำบลโคกสูง
- เทศบาลตำบลบ้านเชียง
- เทศบาลตำบลผักตบ

๒) องค์การบริหารส่วนตำบล ๙ แห่ง

(๓.๓) หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่

หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ ประกอบด้วย

- (๑) หน่วยบริการภาครัฐ
 - ที่ทำการปกครองอำเภอ
 - ฝ่ายทะเบียนและบัตร
 - สถานีตำรวจภูธร
 - สถานีตำรวจทางหลวง
 - สำนักงานศุลกากร
 - สำนักงานที่ดิน
 - สำนักงานสรรพากร
 - สำนักงานป่าไม้
 - สำนักงานสถิติ
 - สำนักงานเกษตร
 - สำนักงานพัฒนาชุมชน
 - สำนักงานศึกษาธิการ
 - สำนักงานประถมศึกษา
 - สำนักงานจัดหัตถ์
 - สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ
 - พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติบ้านเชียง
 - สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๓
- (๒) สถาบันทางการเงิน
 - ธกส.
 - ธนาคารออมสิน
 - ธนาคารกรุงเทพ
- (๓) สถาบันการศึกษาขนาดใหญ่
 - วิทยาลัยการอาชีพ
 - โรงเรียนหนองหานวิทยา
 - โรงเรียนพังงูวิทยาคม
- (๔) โรงพยาบาล/คลินิก/สถานพยาบาล
 - โรงพยาบาลหนองหาน
 - สาธารณสุขอำเภอ
 - สถานีอนามัยทุกตำบล
- (๕) หน่วยงานอื่น ๆ
 - ทต.หนองหาน
 - ทต.บ้านเชียง

- ทต.หนองเม็ก
- ทต.หนองไผ่
- ทต.โคกสูง
- โครงการขยายผลปิดทองหลังพระบ้านนาดี ตำบลพังงู
อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

(๓.๔) ประชากร

(๑) จำนวนประชากร

- จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๑๑๕,๓๓๙ คน
- ชาย จำนวน ๕๗,๙๘๐ คน
- หญิง จำนวน ๕๗,๓๕๙ คน

(๒) แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาแนวโน้มจะลดลง เนื่องจากคนในวัยทำงานส่วนใหญ่ไม่นิยมการแต่งงานและมีบุตร ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันเป็นช่วงเศรษฐกิจขาลงทำให้ประชากรไม่ประสงค์จะมีบุตรมากเหมือนสมัยก่อน

(๓) พื้นที่อำเภอหนองหานมีโรงงานอุตสาหกรรมที่รองรับผลผลิตทางการเกษตรหลายแห่งดังนี้

- โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม
- บริษัทไทยฮั้วยางพารา
- โรงสีข้าวไทยง่วน
- โรงงานแชมป์คอนกรีต
- โรงสีข้าวอุดรไรท์

นอกจากนี้พื้นที่อำเภอหนองหานนอกจากจะเป็นแหล่งรองรับผลผลิตทางการเกษตรแล้วยังเป็นสถานประกอบการมีการจ้างงานแรงงานในพื้นที่ทำให้ประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหานมีรายได้ตลอดปีไม่ต้องอพยพไปทำงานในต่าง จังหวัด ซึ่งเป็นการลดปัญหาสังคมและปัญหาการว่างงาน

ภาคธุรกิจเอกชนในเขตพื้นที่อำเภอหนองหานมีดังนี้

- ร้านอาหาร ๑๐ แห่ง
- ปั้มน้ำมัน ๕ แห่ง
- ธนาคาร ๕ แห่ง

(๔) การประกอบอาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ในเขตอำเภอหนองหาน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เพาะปลูก ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ต้นยูคาลิปตัส และยางพารา รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อ ๔๔,๖๑๘.๘๕ บาท/ปี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอหนองหาน

๑. วิสัยทัศน์อำเภอ

“เมืองน่าอยู่ สุวิถีพอเพียง การท่องเที่ยวมรดกโลก”

๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดจำนวน ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรม และยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและสาธารณสุขสมบัติ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอุดมคติ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ความหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“ชุมชนเศรษฐกิจดี มีถนน ไฟฟ้า และแหล่งน้ำพร้อม สิ่งแวดล้อมไม่เป็นพิษ
ชีวิตปลอดภัย พละนาามัยสมบูรณ์”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 1

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อความสะดวกในการคมนาคมขนส่ง

เป้าประสงค์ มีเส้นทางคมนาคม และระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนถนน ท่อระบาย รางระบายน้ำและสาธารณูปโภคที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
----------------	-----------------------

<p>๑. พัฒนาระบบการก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่างๆการขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทุกพื้นที่</p>	<p>- จำนวนโครงการที่ได้รับการก่อสร้าง - จำนวนโครงการที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม</p>
<p>๒. เสริมสร้างมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในชุมชนให้มีและบำรุงทางระบายน้ำโดยการก่อสร้างและปรับปรุงท่อระบายน้ำรางระบายน้ำรวมถึงระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังอย่างเป็นระบบ</p>	<p>- จำนวนโครงการที่ได้รับการก่อสร้าง - จำนวนโครงการที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม</p>
<p>๓. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับประชาชนได้อุปโภค บริโภค โดยการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและจัดหาแหล่งน้ำใหม่ตามความเหมาะสม</p>	<p>- จำนวนโครงการที่ได้รับการก่อสร้าง - จำนวนโครงการที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซม</p>

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

ส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการคลังการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยี ที่ทันสมัยและเป็นสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

พันธกิจ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

เป้าประสงค์ ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
<p>1.สนับสนุน ส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เติบโตและเข้มแข็ง เพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน</p>	<p>- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ</p>

2.สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร กระบวนการเรียนรู้ภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การเกษตรควบคู่กับการรักษา สิ่งแวดล้อม โดยการใช้เกษตรอินทรีย์	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
3.สร้างรายได้ และลดรายจ่ายในครัวเรือน ส่งเสริม สนับสนุน ขยายเครือข่ายเพิ่ม ศักยภาพผู้ประกอบการในพื้นที่	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
4.ส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียง	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการเกษตรอุตสาหกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิต
สินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการ
เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

พันธกิจ

- 1.การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 2.ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของประชาชนทุกเพศ ทุกวัย และมีการ
ให้ประชาสัมพันธ์ช่องทางการรับรู้ข่าวสารเพิ่มเติม และส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา วัฒนธรรมและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ด้านพัฒนาสังคม ประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตัวชี้วัดในเชิงปริมาณ/คุณภาพ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.รณรงค์ส่งเสริมกระบวนการสร้างเสริม คุณธรรม จริยธรรมการสร้างวินัย และจิต สาธารณะของคนในชุมชน	- จำนวนโครงการ/กิจกรรม
2.ส่งเสริม สนับสนุน สวัสดิการสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ	- จำนวนโครงการ/กิจกรรม
3.ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาและ ลานกีฬา	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ

4.ป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด	- จำนวนโครงการ/กิจกรรม
5.ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับทิศทางของการสร้างสุขภาวะแบบองค์รวม	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
6.สนับสนุนและส่งเสริมพัฒนาศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนให้ได้มาตรฐาน	-จำนวนที่มีการส่งเสริมสนับสนุน
7.ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาที่ทันสมัย ทันโลกทันเหตุการณ์	-จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา ที่ทันสมัยทันโลกทันเหตุการณ์
8.สนับสนุน ส่งเสริม รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	-จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคมมีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ การพัฒนาระบบสาธารณสุขและอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ 1.ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดีและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ประชาชนที่มีสุขภาพดีและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง และมีสุขภาพจิตที่ดี	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
2.ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพของประชาชนและการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
3.สนับสนุนการควบคุมป้องกันการเผยแพร่ระบาดของโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อที่อันตรายต่อคนและสัตว์	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
4.ส่งเสริมสนับสนุนงานสุขภาพอนามัยและการจัดการสุขภาพภาคประชาชนโดยผ่านกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
5.ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับการคุ้มครอง	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ

ผู้บริโภค	
6. รมรณรงค์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกสาธารณะทางด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน และชุมชน	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
7. สนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนมุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และสถานที่ต่าง ๆ ในตำบลให้เป็นเมืองน่าอยู่	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
8. ส่งเสริมสนับสนุนการเฝ้าระวัง และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมและกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
9. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

พันธกิจ พัฒนาระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ การบริหารงานขององค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานกับ อบต.เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริมสร้างความร่วมมือประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	- จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมประชุมประชาคม - จำนวนหมู่บ้านที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม - จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
2. ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรชุมชนเพื่อชุมชนสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน	- จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม - จำนวนหมู่บ้านที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม - จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
3. ส่งเสริมสนับสนุนการประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงาน	- จำนวนครั้งที่เข้ารับการอบรม - จำนวนหมู่บ้านที่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วม - จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและพัฒนารายได้	- จำนวนครั้งที่มีการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี - จำนวนข้อบัญญัติ อบต. ที่ออกบังคับใช้

หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก

สำนักงานปลัด กองคลัง กองช่าง องค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด :ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Date)	เป้าหมาย(Targets)					
			ปี 61-65	ปี 61	ปี 62	ปี 63	ปี 64	ปี 65
1. ประชาชนมีอาชีพ มีงานทำตามที่ถนัด และมีรายได้เพียงพอจนเจือครอบครัว	ร้อยละของครัวเรือนที่มีอาชีพ ที่มีรายได้เพียงพอจนเจือครอบครัว	ครัวเรือนที่มีอาชีพ ที่มีรายได้เพียงพอมีร้อยละ 75 ของครัวเรือนทั้งหมด	90 %	70 %	75 %	80%	85 %	90 %
2. ผลผลิตการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP) ได้มาตรฐาน	ร้อยละของเกษตรกรที่สามารถผลิตพืชผล การเกษตร	เกษตรกรที่ผลิตพืชผล การเกษตรขายได้ มีร้อยละ 20 ของครัวเรือนที่เป็นเกษตรกร	80 %	40 %	50 %	60 %	70 %	80 %
	ร้อยละของกลุ่มผู้ผลิตสินค้า OTOPT ได้มาตรฐาน	กลุ่มผู้ผลิตที่ผลิตสินค้า OTOPT ได้มาตรฐานขายได้ ร้อยละ 0 ของครัวเรือนที่ผลิตสินค้า	50 %	10 %	20 %	30 %	40 %	50 %
3. เกษตรกรใช้การเกษตรแบบอินทรีย์เป็นหลัก ลดการใช้สารเคมี	ร้อยละเกษตรกรที่ใช้การเกษตรที่ใช้สารเคมีเป็นหลัก	เกษตรกรที่ใช้สารเคมีเป็นหลักมีร้อยละ 100 ของเกษตรกร	50%	90 %	80 %	70 %	60 %	60 %

การพัฒนาด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Date)	เป้าหมาย(Targets)					
			ปี 61-65	ปี 61	ปี 62	ปี 63	ปี 64	ปี 65
1. ประชาชนได้รับการศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกคน	ร้อยละของประชากรที่ จบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	ประชาชนที่จบการศึกษาขั้น พื้นฐานมีร้อยละ 80 ของ ประชากรทั้งหมด	95 %	85 %	90 %	95%	-	-
2. ประชาชนและเยาวชนได้ เล่นกีฬาและนันทนาการ ตามที่ต้องการ	ร้อยละของประชาชนที่ เล่นกีฬาและ นันทนาการเป็นประจำ	ประชาชนที่ได้เล่นกีฬาหรือ นันทนาการเป็นประจำ มี ร้อยละ 50 ของประชาชน ทั้งหมด	100 %	60 %	70 %	80 %	90 %	100%
3. วัฒนธรรม และเพณี ท้องถิ่นได้รับการ สืบสานอย่างถูกต้อง	ร้อยละของประชาชนที่ รู้จักประเพณี ของท้องถิ่นตนเอง	ประชาชนที่เคยร่วมสืบสาน ประเพณีท้องถิ่น มีร้อยละ 70 ของประชาชนทั้งหมด	100 %	80 %	90 %	100 %	-	-
4. สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการ สงเคราะห์ตามสมควร	สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ คน พิการ และผู้ ด้อยโอกาสที่ไม่ได้รับ การดูแล	ร้อยละของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสที่ไม่ได้รับ การดูแลมีร้อยละ 100 ของ กลุ่มบุคคลข้างต้น	0 %	50 %	30 %	20 %	10 %	0%
5. ชุมชนสงบเรียบร้อย ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข	เหตุการณ์หรือคดีที่ ประชาชนส่วน รวมได้รับความ เดือดร้อน	เหตุการณ์หรือคดีที่ ประชาชนส่วนรวม ได้รับความเดือดร้อน มีร้อยละ 20 ของคดีทั้งหมด	10 %	2 %	4 %	6%	8 %	10%
6. การบรรเทาสาธารณภัย รวดเร็ว ปลอดภัย และ เสียหายน้อยที่สุด	สาธารณภัยที่เกิดขึ้น แล้วระงับได้	สาธารณภัยที่เกิดขึ้นแล้ว ระงับได้มีร้อยละ 50 ของภัย ที่เกิดขึ้นทั้งหมด	80 %	60 %	70 %	80 %	-	-
7. ไม่มียาเสพติด ผู้เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดในชุมชน	จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยา เสพติด	ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดใน ชุมชนมีร้อยละ 2 ของ ประชาชนทั้งหมด	0.5 %	1%	0.5 %	-	-	-

8. ประชาชนเคารพกฎหมาย มีคุณธรรมศีลธรรมอันดี มีความเสมอภาคในสังคม	การระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นในชุมชน	ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นในชุมชนแล้วสามารถระงับได้ในชุมชน มีร้อยละ 70 ของข้อพิพาททั้งหมด	90 %	80 %	85%	90 %	-	-
--	------------------------------------	--	------	------	-----	------	---	---

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Date)	เป้าหมาย(Targets)					
			ปี 61-65	ปี 61	ปี 62	ปี 63	ปี 64	ปี 65
1. การคมนาคมสะดวก รวดเร็ว	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็ว	ครัวเรือนที่มีการคมนาคมสะดวก รวดเร็ว มีร้อยละ 70 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	20%	20 %	20 %	20 %	20 %
2. ประชาชนมีน้ำสะอาดใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค เพียงพอทุกหลังคาเรือน	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดใช้เพื่ออุปโภค บริโภค เพียงพอ	ครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดใช้อุปโภคบริโภค มีร้อยละ 80 ของครัวเรือนทั้งหมด	100 %	90 %	100%	-	-	-
3. เกษตรกรมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ ตลอดปี	ร้อยละของเกษตรกรที่มีน้ำใช้ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมทั้งปี	เกษตรกรที่มีน้ำใช้ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมทั้งปี ร้อยละ 0 ของครัวเรือนทั้งหมด	100%	20 %	20 %	20 %	20 %	20 %
4. มีแสงสว่างอย่างเพียงพอในที่สาธารณะ	ร้อยละของสถานที่สาธารณะที่มีแสงสว่างทั่วถึง	สถานที่สาธารณะที่มีแสงสว่างร้อยละ 70 ของสถานที่ทั้งหมด	100 %	80 %	90 %	100 %	-	-
5. มีการวางผังเมืองที่ดี	พื้นที่ที่ประสบผลสำเร็จในการวางผังเมือง	พื้นที่ที่มีการวางผังเมืองเรียบร้อยแล้ว ร้อยละ 0 ของพื้นที่ทั้งหมด	50 %	10 %	20 %	30 %	40 %	50%

ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Date)	เป้าหมาย(Targets)					
			ปี 61-65	ปี 61	ปี 62	ปี 63	ปี 64	ปี 65
1. ไม่มีโรคติดต่อในชุมชน	ร้อยละของประชากรที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดต่อ	ประชากรที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดต่อ มีร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด	5%	5 %	-	-	-	-
2. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงอยู่เสมอ	ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพตนเอง	ประชาชนที่มีความรู้ในการดูแลรักษาสุขภาพ มีร้อยละ 60 ของประชาชนวัยผู้ใหญ่	100 %	65 %	70 %	75 %	80 %	100%
	ร้อยละของประชาชนที่มีโรคประจำตัวต้องได้รับการรักษาเป็นประจำ	ประชาชนเป็นโรคประจำตัว มีร้อยละ 10 ของประชาชนทั้งหมด	5 %	1 %	1 %	1%	1%	1 %
3. ประชาชนได้รับการบริการรักษาพยาบาลได้ตามความต้องการ	ร้อยละประชาชนที่ได้รับบริการการรักษาพยาบาลจากรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาล	ประชาชนที่ได้รับการบริการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลโดยตรง มีร้อยละ 90 ของประชาชนทั้งหมด	100 %	95 %	100%	-	-	-
4. มีศูนย์บริการสาธารณสุขมูลฐานชุมชน	ร้อยละของศูนย์บริการสาธารณสุขมูลฐานชุมชน	มีศูนย์บริการสาธารณสุขมูลฐาน ร้อยละ 0 ของชุมชน	100%	100%	-	-	-	-

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Date)	เป้าหมาย(Targets)					
			ปี 61-65	ปี 61	ปี 62	ปี 63	ปี 64	ปี 65
1. ถนนหนทางที่สาธารณะสถานที่ที่มีความสะอาด และ	สถานที่สาธารณะ	สถานที่สาธารณะที่	90 %	60 %	70 %	80 %	90 %	-

เป็นระเบียบเรียบร้อย	สะอาด เรียบร้อย	สะอาด เรียบร้อย มีร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมด							
2. มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจหรือสวนสาธารณะ	ร้อยละของประชาชนที่ใช้สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่อื่น	ประชาชนที่ใช้สถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่อื่น มีร้อยละ 100 ของประชาชนที่ประสงค์	50 %	10 %	20 %	30 %	40 %	50 %	
3. สิ่งแวดล้อมดี ทรัพยากรธรรมชาติไม่ถูกทำลาย	ร้อยละของประชาชนที่รู้จักการรักษาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ	ประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ มีร้อยละ 30 ของประชาชนทั้งหมด	80 %	40 %	50 %	60 %	70 %	80 %	
4. ไม่มีการบุกรุกที่สาธารณะ	ที่สาธารณะที่มีการบุกรุก	ร้อยละของที่สาธารณะที่มีการบุกรุกมีร้อยละ 50 ของจำนวนเนื้อที่	10 %	40 %	30 %	20%	10%	-	

ด้านพัฒนาด้านการเมือง และการบริหาร

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Date)	เป้าหมาย(Targets)					
			ปี 61-65	ปี 61	ปี 62	ปี 63	ปี 64	ปี 65
1. ประชาชนได้รับบริการรวดเร็ว ทันใจ ถูกต้อง	ความพึงพอใจของประชาชน	ประชาชนพึงพอใจการให้บริการ	100 %	90 %	100 %	-	-	-

		มีร้อยละ 80 ของผู้มารับบริการทั้งหมด						
2. ประชาชนมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบต่อส่วนรวม การจัดการโปร่งใส ตรวจสอบได้	ร้อยละของประชาชนที่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งครั้งสุดท้าย ร้อยละ 60 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	80 %	70%	80 %	-	-	-
3. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ทักษะงาน และมีคุณธรรม จริยธรรมอันดี	ปริมาณงานกับคุณภาพของงานสมดุลกัน	งานที่มีข้อผิดพลาดต้องแก้ไข มีร้อยละ 40 ของงานทั้งหมด	90 %	60 %	80 %	90 %	-	-

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

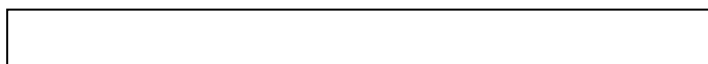
- (๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- (๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- (๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- (๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

แผนงาน

- (๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป
- (๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน
- (๓) แผนงานการศึกษา
- (๔) แผนงานสาธารณสุข
- (๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์
- (๖) แผนงานเคหะและชุมชน
- (๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- (๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
- (๙) แผนงานการเกษตร
- (๑๐) แผนงานการพาณิชย์
- (๑๑) แผนงานงบกลาง

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว มีความสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S : Strength-s)

- ประชาชนมีความพร้อม จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น
- การจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ
- มีองค์การบริหารส่วนตำบลที่พร้อมจะให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการต่าง ๆ
- ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการพัฒนา
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

จุดอ่อน (W : Weakness)

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน
- องค์การบริหารส่วนตำบล มีงบประมาณจำกัด ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาที่วางไว้
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ

โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดอุดรธานี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการทำกับดูแล และความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

อุปสรรค (T : Threat)

- ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเองกับงานของท้องถิ่น
- นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมายัง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน เนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสร้อยพร้าว นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

दान	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบช่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโนมนอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	๑) แหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐาน

				มากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณชนยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณชนในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณชนมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) หมู่บ้านขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ใน อบต.	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ถนนในตำบล ยังเป็นถนนดิน ถนนลูกรัง และเป็นหลุมเป็นบ่อ	- ถนน	- ทางและที่สาธารณชนในเขต อบต.	- มีถนนให้ประชาชนได้สัญจรไปมาสะดวก
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต.ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณมีไม่เพียงพอ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ ตรวจจับโรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

दान	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางราย	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่	- ประชาชนในพื้นที่

	มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง		ได้รับความเดือนร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	ได้รับความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนการพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิดปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร
	ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าขั้นพื้นฐานและขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี

दान	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มนาคต
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๔) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สาเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นในเขต อบต.	- เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี
	๕) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสอบสุขภาพ		- ประชาชนในเขต อบต. ที่อายุ ๓๕ ขึ้น	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจ

	ประจำปี		ไป	สุขภาพทุกคน
	๖) ประชากรที่สูบบุหรี่		- ประชากรที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา	- ประชากรเล็กสูบบุหรี่และเลิกดื่มสุรา
๓. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑) ประชากรไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชากรในเขตเทศบาล	- ประชากรสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชากรในเขตเทศบาล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	๓) ประชากรขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชยกรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
	๖) คราวเรือมีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท		- ประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตกเกณฑ์มาตรฐานรายได้
	๗) ในเขต อบต. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขต อบต. และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๔. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการ	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชากรและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

	รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาท กันในชุมชน			ของประชาชนละส่วน ราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุ ทะเลาะวิวาท
๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและ น้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มหรือมีรส กร่อย ไม่สามารถใช้ใน การเกษตรและอุปโภค- บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ปัญหาเรื่องดินเค็ม ลดลง จัดหาแหล่งน้ำ จากแหล่งอื่นเพิ่มมาก ขึ้น
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะและสัตว์ เลี้ยงเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่น เหม็นรำคาญ	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.	- ปัญหาขยะและสัตว์ เลี้ยงลดลง ประชาชน สามารถกำจัดขยะ และมูลสัตว์ได้โดยไม่ ส่งผลกระทบต่อชุมชน
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นถูกกลืนเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ถูกกลืน เลือนไปมาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและ ประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประ เพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและ คงอยู่สืบไป
